

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Spørgsmålet er, hvad jeg gerne ville have, så jeg skal svare ret hurtigt på den første del af det.

Jeg synes, hr. Villy Søvndal skal være opmærksom på, at den almindelige opfattelse er, at en hurtig udtrækning vil være det samme som at lægge op til katastrofe. Da præsidenten for Irak for nylig sagde, at han ønskede, at tropperne kom ud – vi ønsker også, de kommer ud – sagde han: men ikke lige nu, for så bliver det en katastrofe. Da jeg talte med mine arabiske kolleger i Bahrain på det møde, som vi og en række andre lande havde med de arabiske lande, havde jeg flere møder med de arabiske udenrigsministre, som alle sagde: I må ikke gå ud lige nu. Men vi ønsker selvfølgelig alle, at situationen snart bliver så god for de demokratiske kræfter og for regeringen, at man efter valget kan få stabiliseret situationen, så vi kan komme ud.

Der lægger jeg altså vægt på, at vi har været med til at bidrage til respekten for menneskerettighederne i vores samarbejde med den irakiske regering. Vi har f.eks. støttet to projekter i Basra, som er foranstaltet af Det Danske Center for Menneskerettigheder, vi har støttet et projekt med etablering af et ngo-hus i Basra, opbygning af et netværk af kvindeorganisationer i det sydlige Irak. Vi har støttet Det Internationale Rehabiliteringsråd for Torturofre med et projekt, der har til formål at hjælpe de irakiske myndigheder med at opbygge et nationalt behandlingssystem for torturofre i Irak. Vi har udsendt juridiske rådgivere ved den rådgivende enhed i Basra, som skal støtte opbygningen af et domstolsvæsen i Basra.

Det er den slags værdier, vi ønsker at få styrket, men de kræver jo en militær tilstedeværelse, for at terroristerne ikke får sprængt dem ud eller sprængt dem væk, som de gjorde med FN's de Melo og hans medarbejdere, da FN satte sig der ned. Så vi har en kombination af en militær stabilisering og en civil opbygning baseret på de værdier, som Irak meget gerne skal opbygges på i fremtiden.

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvndal for et sidste spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):

Hvis jeg ikke havde hørt den tale så mange gange før, tror jeg oven i købet, at den havde gjort indtryk, nemlig den om, at når vi runder det næste hjørne, så lysner det. Engang var det, når

Saddam Hussein var taget til fange. Nej, først var det, når Bagdad var indtaget. Så var det, når Saddam var taget til fange. Så var det, når Falluja var indtaget. Så var det, når valget sidste år i januar var overstået. Vi har bare hørt det så mange, mange, mange gange. Sandheden er, at det går rigtig, rigtig dårligt. Det går baglæns.

Kl. 14.15

Jeg vil også godt sige, at vi i SF synes, at vi skal ud militært, for vi er i øjeblikket en del af problemet og ikke en del af løsningen. Men det betyder ikke, at vi skal lade irakerne sejle deres egen sø. Jeg synes, vi skal sige undskyld for alle løgnene og alle overgrebene på de mange døde irakere og deres familier. Jeg synes, vi skal hjælpe massivt til genopbygning med en endnu større indsats genopbygningsmæssigt og civilt, end vi har bidraget med militært.

Men jeg må sige til udenrigsministeren, at Danmarks moral er lige så flosset i øjeblikket internationalt som den amerikanske regerings, der er kommet med alle løgnene, som har begået alle overgrebene, som konsekvent har undsagt reglerne for krigens love med Genèvekonventionen som den fremmeste. Derfor har Danmark rodet sig ind i noget, der gør Danmark grimt i øjeblikket.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu har hr. Villy Søvndal jo hele tiden været imod, at man på FN's foranledning skulle hjælpe i Irak. Det er FN, der enstemmigt i juni 2003 kraftigt opfordrede verden til at gå ind og stabilisere Irak; de brugte ordet urgent, og det er altså blevet gentaget nu her for en uges tid siden af FN's Sikkerhedsråd.

Det vil sige, at hele verden altså tager fejl. Kun hr. Villy Søvndal ved, hvad der er rigtigt, nemlig at man skal lade Irak være, at verden ikke skal gå ind og stabilisere Irak. Vi er der, fordi den irakiske regering har bedt FN, og FN har bedt verden. Det skal man lige holde sig for øje.

Derfor er det altså meget vigtigt, at vi er en del af løsningen, når vi lytter til den irakiske regering og FN, for ellers ville de jo ikke bede os om at gå ind. De ville jo ikke bede os om at gå ind og skabe problemer, de beder os om at gå ind og være en del af løsningen, og det mener jeg faktisk den danske tilstedeværelse er. Jeg nævnte nogle eksempler.

Jeg ønsker da også, kan jeg sige til hr. Villy Søvndal, at indsatsen hele tiden drejes over fra mindre fremskudt militær og til mere fremskudt civil genopbygning. Men det er jo i høj grad ter-